

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/285/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113227011
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5113227011.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: CASH COLLECTORS SK s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 44 703 015, právne zastúpená Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti odporcovi: A. D., E.. XX.XX.XXXX, E. I. P. XXXX/XX, XXX XX Ž.U., J. Č. E. E. A. Z., Š. F. S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpené JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 35 510 722, o zaplatenie 2.655,32 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 2.655,32 eur spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 18,4 % ročne zo sumy 2.325,52 eur od 05.07.2011 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.325,52 eur od 05.07.2011 do zaplatenia, zamietá.

Určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v článku 19 bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.10.2006, uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou a. s., so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom v znení: „Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.“ je neplatná pre jej neprijateľnosť.

O trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 20.08.2013 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 22.08.2013 a doplneným podaním zo dňa 03.10.2013 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 2.655,32 eur spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 18,4 % ročne zo sumy 2.325,52 eur od 05.07.2011 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.325,52 eur od 05.07.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Návrh na začatie konania navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že odporca uzatvoril dňa 25.10.2006 s obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 00 151 653 (ďalej len „SISp“) zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Súčasťou tejto zmluvy sú tiež Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“), Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne pre poskytnutie úverov a povolených

prečerpaní účinné od 01.02.2006 (ďalej len „OOP“) a Sadzobník poplatkov Slovenskej sporiteľne (ďalej len „Sadzobník poplatkov“). Odporca sa v zmysle Zmluvy oboznámil s VOP, OOP a Sadzobníkom poplatkov a súhlasil s nimi. Na základe Zmluvy poskytla SISp odporcovi úver vo výške 1.095,40 eur (33.000,- Sk). Odporca sa zaviazal splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 30,21 eur (910,- Sk), pričom dátum splatnosti prvej splátky bol určený dňom 20.11.2006 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.10.2011. Splatnosť splátok bola dohodnutá mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci. Odporca sa zaviazal splácať úver podľa čl. I. zmluvy podľa Základné podmienok. V zmysle Základných podmienok si zmluvné strany dohodli poskytnutie úveru bez poplatku. Ďalej si zmluvné strany dohodli poplatok za správu úveru vo výške 60,-Sk / 1,99 eur mesačne. Výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver (ďalej len „Úroková sadzba“) bola dohodnutá vo výške 18,40 % ročne. V zmysle zmluvy si zmluvné strany dohodli ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 24,37 % ročne (ďalej len „RPMN“). Podľa zmluvy, VOP a OOP sa zmluvné strany dohodli, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu a to v tomto poradí. Odporca sa v zmysle VOP zaviazal uhradiť aj náklady, ktoré vzniknú v prípade porušenia jeho zmluvnej povinnosti, najmä náklady na mimosúdne a súdne vymáhanie. Odporca využil možnosť čerpať úver od SISp, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiaval a dostal sa so splácaním do omeškania. SISp tak vznikla pohľadávka voči odporcovi na sumu celkom vo výške 2.655,32 eur, pričom táto suma pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 2.325,52 eur (suma poskytnutého úveru vo výške 33.000,- Sk + úroky do 31.12.2008 v sume 16.078,40 Sk + suma poplatkov za upomienku a za správu úveru do 31.12.2008 v celkovej výške 2.720,- Sk - úhrady odporcu započítané na istinu v sume 2.752,10 Sk = 49.046,30 Sk = 1.628,04 eur; suma úrokov od 01.01.2009 vo výške 652,70 eur + suma poplatkov za správu úveru od 01.01.2009 vo výške 44,78 eur = 697,48 eur; 1.628,04 eur + 697,48 eur = 2.325,52 eur) a z úrokov z omeškania z nezaplatených splátok vyčíslených od prvého dňa omeškania odporcu so splácaním jeho záväzku do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky, t. j. do 26.10.2010, na sumu 329,80 eur. Ďalej navrhovateľ uviedol, že SISp a obchodná spoločnosť Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária uzatvorili dňa 21.10.2010 v súlade s ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0919/2010/CE. V Prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 0919/2010/CE je uvedená pod č. 469 aj pohľadávka voči odporcovi. Na základe uvedeného prešla s účinnosťou od 26.10.2010 na obchodnú spoločnosť Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária pohľadávka zo zmluvy o úvere, jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Obchodná spoločnosť Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária podľa čl. 4.3. písm. i) zmluvy o postúpení č. 0919/2010/CE svojím listom zo dňa 27.10.2010 požiadala SISp o písomné udelenie povolenia na postúpenie pohľadávok na tretí subjekt. SISp dňa 05.11.2010 tento súhlas udelila. SISp oznámila postúpenie pohľadávky odporcovi doporučeným listom zo dňa 12.11.2010. Obchodná spoločnosť Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária a navrhovateľ uzatvorili dňa 01.12.2010 zmluvu o postúpení pohľadávok s účinnosťou ku dňu 01.12.2010. V Prílohe č. 1 k tejto zmluve o postúpení pohľadávok je pod č. 469 uvedená aj pohľadávka voči odporcovi. Na základe uvedeného prešla na navrhovateľa pohľadávka zo zmluvy o úvere, jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Obchodná spoločnosť Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária oznámila postúpenie pohľadávky odporcovi oznámením zo dňa 03.01.2011, ktorým zároveň vyzvala odporcu na okamžitú úhradu pohľadávky. Ďalej navrhovateľ uviedol, že v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 14.06.2011 upozornil odporcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ak odporca neuhradí omeškané splátky v stanovenej lehote 15 dní, a to podľa čl. 7.6 VOP. Odporca omeškané splátky v stanovenej lehote neuhradil. Následne v zmysle čl. 7.6 VOP vyhlásil listom zo dňa 04.07.2011 mimoriadnu splatnosť úveru, a to ku dňu 04.07.2011 a vyzval odporcu na uhradenie jeho celej pohľadávky, a to do 3 dní od doručenia vyhlásenia mimoriadnej splatnosti alebo uzatvorenie splátkového kalendára formou notárskej zápisnice. Odporca doposiaľ pohľadávku neuhradil, a preto sa domáha svojho práva súdnou cestou. Vznikla mu tak voči odporcovi pohľadávka na sumu celkom vo výške 2.655,32 eur. V zmysle základných podmienok zmluvy bol medzi zmluvnými stranami dohodnutý zmluvný úrok vo výške 18,40 % ročne, preto má právo žiadať od odporcu zmluvný úrok v dohodnutej výške. V zmysle ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. má navrhovateľ právo žiadať od odporcu úroky z omeškania v zákonnej výške, a to úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne.

Vzhľadom k tomu, že sa nepodarilo v konaní zistiť miesto pobytu odporcu a rovnako odporcovi ustanoviť opatrovníka, súd uznesením č. k. 6C/285/2013-95 zo dňa 19.08.2014 rozhodol podľa ust. § 48 ods. 4 O.s.p., že písomnosti určené odporcovi sa tomuto budú doručovať v konaní uložením v súdnom spise. Odporca sa k návrhu na začatie konania a jeho prílohám, ktoré mu boli doručené podľa ust. § 48 ods. 4 O.s.p. uložením v súdnom spise, písomne aj napriek výzve súdu nevyjadril.

Do konania vstúpil podaním zo dňa 17.09.2013 doručeným súdu dňa 17.09.2013 vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajší účastník na strane odporcu (ďalej len „VÚO“). Na námietku navrhovateľa podľa ust. § 93 ods. 3 O.s.p. zo dňa 03.09.2014 súd rozhodol uznesením č. k. 6C/285/2013-119 zo dňa 16.09.2014 o pripustení vstupu VÚO do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vzhľadom k všeobecnej zásade časovej účinnosti procesno-právnej normy uvedenej v ust. § 355 O.s.p., súd po 01.01.2015 nežiadal od VÚO predložiť súhlas odporcu podľa ust. § 93 ods. 3 veta druhá O.s.p. v platnom znení, a to vzhľadom k tomu, že mal za to, že právne účinky vstupu VÚO do konania nastali v zmysle ust. § 93 ods. 3 veta prvá O.s.p. dôjdením oznámenia VÚO súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, t. j. doručením jeho podania zo dňa 17.09.2013 súdu dňa 19.09.2013 a súčasne s poukazom na to, že ku dňu 17.09.2013 zákon súhlas účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil, nevyžadoval. Právne účinky vstupu VÚO do konania, ktoré nastali dňa 17.09.2013 (doručením jeho oznámenia o vstupe do konania na strane odporcu súdu), tak zostali zachované aj po 01.01.2015.

VÚO sa k návrhu na začatie konania vyjadril podaním zo dňa 10.12.2014, v ktorom namietal, že obchodná spoločnosť Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária nadobudla pohľadávku od SISp. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok už dňa 21.10.2010, teda počas trvania úverového vzťahu. SISp ako banka je držiteľom bankového povolenia podľa § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z., teda nemôže postúpiť právnomu predchodcovi žalobcu - Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária ako „nebanke“ (nedisponuje bankovým povolením) bez predchádzajúceho zosplatnenia tzv. živý úver, pretože bankové úvery môže poskytovať a spravovať iba banka. V ďalšom tak VÚO namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní s poukazom na namietanú neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 21.10.2010 medzi SISp ako postupcom a právnym zástupcom navrhovateľa ako postupníkom pre rozpor so zákonom podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu nedostatku oprávnenia SISp ako banky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách postúpiť predmetnú pohľadávku inému subjektu bez súhlasu odporcu. VÚO tak žiadal návrh na začatie konania zamietnuť v celom rozsahu a zaviazat' navrhovateľa nahradiť odporcovi, ako aj VÚO trovy konania.

Navrhovateľ sa v písomnom podaní zo dňa 16.06.2015 vyjadril k vyjadreniu VÚO tak, že je presvedčený, že nič z toho čo VÚO uvádza vo svojom podaní z povahy veci nevyplýva. Jeho argumentácia spočíva v tvrdení, že navrhovateľ by musel disponovať povolením na poskytovanie a správu nezosplatnených úverov. V tejto otázke dávame súdu do pozornosti stanovisko Národnej banky Slovenska zo dňa 11.12.2013, podľa ktorého Národná banka Slovenska neudelila navrhovateľovi, ani jeho právnomu predchodcovi žiadne povolenie na poskytovanie a správu nezosplatnených úverov, lebo nie je v rámci svojej vecnej príslušnosti oprávnená toto udeliť, lebo povolenie takéhoto druhu nemá žiaden právny základ. Správa úveru nie je samostatnou bankovou činnosťou podľa ust. § 2 zákona č. 483/2001 Z. z. a nepodlieha bankovému povoleniu podľa tohto zákona. Zákon č. 483/2001 Z. z. pripúšťa, možnosť banky postúpiť pohľadávku z úveru podľa ust. § 92 ods. 8, ak je dlžník v omeškaní a to aj osobe ktorá nie je bankou. Dispozícia s pohľadávkou banky nie je bankovým obchodom v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z., ale je obchodom banky, vzniknutým v súvislosti so skorším bankovým obchodno-úverovým obchodom. Ide o spôsobom dispozície s majetkovým právom veriteľa, ktorý nie je spojený iba s bankovými obchodmi, ale je všeobecný. Ďalej navrhovateľ uviedol, že k ukončeniu úverového vzťahu došlo prirodzenou splatnosťou úveru dňa 20.10.2011, ktorý vyplýva z čl. I zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.10.2006. Pokiaľ ide o výklad ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v kontexte platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky banky navrhovateľ uviedol, že si dovoľí zdôrazniť poslednú vetu citovaného ustanovenia: „... môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta.“ Zároveň navrhovateľ prezentoval, že účelom ust. § 92 zákona č. 483/2001 Z. z. je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Za daných podmienok môže banka postúpiť pohľadávku aj na inú osobu, ako je banka, teda aj na osobu, ktorá ako taká nie je viazaná bankovým tajomstvom, a to ja bez súhlasu klienta. Ak by postúpila pohľadávku na inú osobu skôr, ako sú splnené stanovené podmienky, a zároveň by nemala na postúpenie pohľadávky súhlas, porušuje tým bankové tajomstvo. Účel ustanovení je vyjadrený aj v dôvodovej správe k ust. § 92 vládneho návrhu zákona o bankách, podľa ktorej: „V ustanovení odsekov 1 až 7 (teraz ods. 8) sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva.“ Hlavný účel ust. § 92 vrátane ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. bol teda aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. O tom, že by tieto podmienky podmieňovali platnosť právneho úkonu, nie je v zákone ani v dôvodovej správe ani slova.

Napokon navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR rozsudok publikovaný pod č. R 119/2003, v zmysle ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

VÚO súdu doručil ďalšie podanie, v ktorom sa nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa ohľadom výkladu ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. VÚO uviedol, že samotná skutočnosť, že v dôsledku nesplnenia si povinností právneho predchodcu navrhovateľa podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. môže dôjsť aj k porušeniu bankového tajomstva, nič nemení na skutočnosti, že zákon v citovanom ustanovení zakotvuje presné kritériá pre postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt. V prípade ich nesplnenia nemožno vyvodiť iný záver ako ten, že takéto postúpenie je neplatné. Ak by sa prijala argumentácia prezentovaná navrhovateľom, banka ako inštitúcia prísne regulovaná štátom prostredníctvom Národnej banky Slovenska, ktorá vykonáva svoju činnosť na základe bankového povolenia, by mohla neobmedzene postúpiť pohľadávku z bankového úveru nebankovej inštitúcii (zväčša inkasným spoločnostiam), ktoré nie sú nositeľom takého bankového povolenia. Takýto výklad ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je neprípustný a nesprávny, pretože obchádza zákon a umožňuje tzv. „nebankovkám“ spravovať bankový úver, pričom na túto činnosť nie sú oprávnené. Právna úprava vymedzená v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. má ďalekosiahlejší zámer, ako len obmedzenie porušovania bankového tajomstva. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku po splatnosti je obsiahnutý v dôvodovej správe k zákonu č. 483/2001 Z. z. V tejto súvislosti si v reakcii na navrhovateľom prezentované vyjadrenie Národnej banky Slovenska dovoľí poukázať na skutočnosť, že Národná banka Slovenska nijakým spôsobom neodôvodnila svoj názor prezentovaný v tomto vyjadrení a rovnako svoje tvrdenie nijakým spôsobom nevyšpecifikovala. Navyše, Národná banka Slovenska nie je oprávnená podávať legálny výklad právnych predpisov, a to ani zákona č. 483/2001 Z. z. Legálny výklad sporného ustanovenia zákona č. 483/2001 Z. z. vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Na podporu svojej argumentácie vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov SR k predmetnej problematike, a to uznesenie Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19. 05. 2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.3.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/483/2014-102 zo dňa 30. 11. 2015 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach spis. zn. 11Co/898/2014 zo dňa 19. 11. 2015.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 01.03.2016 (v prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, keďže tento sa na pojednávanie neustanovil, avšak prostredníctvom svojho právneho zástupcu súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci aj vo svojej neprítomnosti, ďalej v neprítomnosti odporcu, ktorý mal predvolanie na pojednávanie doručené náhradne podľa ust. § 48 ods. 4 O.s.p., avšak o odročenie pojednávania nepožiadaval a ďalej v neprítomnosti VÚO a jeho právneho zástupcu, keďže od predvolania VÚO upustil podľa ust. § 49 os. 1 O.s.p. a právny zástupca VÚO, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené ospravedlnil písomne svoju, ako aj VÚO neúčast' na pojednávaní a navrhol, aby súd rozhodol aj v ich neprítomnosti).

Navrhovateľ na pojednávaní zásadne zotrval na svojej skutkovej a právnej argumentácii uvedenej vo vyššie spomenutých písomných podaniach.

Súd tak pri svojom rozhodnutí vychádzal z nasledovných skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaných dôkazov.

Dňa 25.10.2006 uzavrela SISp ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 9 spisu), ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi v sume 33.000,- Sk (1.095,40 eur) a záväzok dlžníka úver splatiť, zaplatiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve za nasledovných Základných podmienok: druh úveru: miniúver do 10 minút, typ a výška úrokovej sadzby: pevná 18,40 % ročne do končenej splatnosti úveru, spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo, poplatok za poskytnutie úveru: bez poplatku, poplatok za správu úveru: 60,- Sk mesačne, výška splátok: 910,- Sk (30,21 eur), periodicita splátok a ich splatnosť: mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky: 20.11.2006, konečná splatnosť úveru: 20.10.2011, splatnosť úrokov: mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania: inkasom z inkasného účtu, RPMN: 24,37 %. (čl. I bod 1 zmluvy) Dlžník zároveň v čl. II bod 2 vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami zmluvy, ktorými sú medzi iným aj VOP súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom pre účely zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“).

Podľa ust. čl. 19 bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok SISp účinných od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“; dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 10 spisu), klient výslovne súhlasí s tým, že Banka

je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.

Listom zo dňa 12.11.2010 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 26 spisu) oznamovala SISp odporcovi, že postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0919/2010/CE zo dňa 21.10.2010 pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX voči odporcovi v celkovej výške 2.655,32 eur s príslušenstvom spoločnosti Havel & Holásek s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584 (teda právnemu zástupcovi navrhovateľa).

Listom zo dňa 03.01.2011 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 27 spisu) oznámil právny zástupca navrhovateľa odporcovi, že postúpil navrhovateľovi pohľadávku voči nemu zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 2.655,32 eur s príslušenstvom, a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.12.2010. Podľa výpisu z bankovej knihy SISp zo dňa 18.03.2011 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 24 spisu) pohľadávka SISp voči odporcovi zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bola v celkovej výške 2.655,32 eur (z toho istina: 2.325,52 eur, úroky z omeškania: 329,80 eur).

Navrhovateľ listom označeným ako „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru“ (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 22 spisu) adresovaným odporcovi upozorňoval odporcu vzhľadom na jeho omeškanie so splátkami zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a s odkazom na ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podľa čl. 7.6.1 VOP, pričom ku dňu datovania listu mal navrhovateľ evidovať dlžnú sumu z predmetnej zmluvy vo výške 2.655,32 eur zahŕňajúcu celkovú výšku omeškaných splátok.

Navrhovateľ listom označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 04.07.2011 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 23 spisu) adresovaným odporcovi oznámil odporcovi, že podľa čl. 7.6.1 VOP a v súlade s ust. § 53 ods. 8 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04.07.2011, čím sa jeho pohľadávka v celkovej výške 2.655,32 eur zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX stáva v celom rozsahu splatnou.

Z výpisu z úverového účtu č. XXXXXXXXXXXX (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 43 spisu) vyplýva, že odporca dňa 25.10.2006 čerpal úver v celkovej výške 33.000,- Sk (1.095,40 eur), pričom odporca na daný úverový účet poukázal nasledovné platby: dňa 20.11.2006 v sume 910,- Sk, dňa 20.12.2006 v sume 24,10 Sk, dňa 12.01.2007 v sume 885,90 Sk, dňa 20.01.2007 v sume 29,10 Sk, dňa 12.02.2007 v sume 880,90 Sk a dňa 20.02.2007 v sume 52,10 Sk, t. j. celkovo sumu 2.782,10 Sk (92,35 eur).

Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom v znení účinnom do 31.12.2007 (do účinnosti zákona č. 568/2007 Z. z.), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; [3] § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka] v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. [4] § 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov]

Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto

predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ust. § 365 ods. 1 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 470 ods. 1 OZ účinného od 01.04.1964, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťela a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 525 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Podľa ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z. účinnom od 25.11.2004 do 30.06.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. v znení zákona č. 616/2004 Z. z. účinnom od 25.11.2004 do 30.06.2007, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu [13d) § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov], sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 552/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 (predtým ods. 7), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných

záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

V danom prípade tak bol predmetnou zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.10.2006 založený medzi SISp ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom záväzkovo-právny vzťah, z ktorého vyplynula SISp povinnosť poskytnúť za dohodnutých podmienok dlžníkovi úver - peňažné prostriedky do sumy 33.000,- Sk (1.095,40 eur) a odporcovi ako dlžníkovi poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť SISp aj s úrokmi a dohodnutými poplatkami v 60-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 910,- Sk (30,21 eur) so splatnosťou do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.11.2006 a poslednej splátky 20.10.2011. Túto zmluvu vzhľadom k tomu, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru bez uvedenia účelu zo strany veriteľa bez najmenších pochybností poskytujúceho úvery v rámci svojho podnikania (§ 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. - banka) spotrebiteľovi (§ 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.; keďže išlo o bezúčelový úver, t. j. nie o úver a výkon zamestnania, povolania alebo podnikania) možno podľa cit. ust. § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. podradiť pod právnu úpravu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. nie je samostatným zmluvným typom, možno konštatovať, že z hľadiska zmluvného typu, išlo medzi účastníkmi zmluvy vzhľadom na vymedzenie ich zmluvných záväzkov (ako bolo vyššie uvedené) o uzavretie zmluvy o úvere podľa ust. § 497 ObZ. Neznamená to však, že by v danom prípade nešlo o zmluvu spotrebiteľskú, a to vzhľadom k tomu, že táto zmluva má všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa cit. ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, teda že bez najmenších pochybností išlo o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzavieraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvnil nemohol. Potom v zmysle cit. ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. sa na túto zmluvu vzťahujú primerane ust. § 52 a nasl. OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. Keďže zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom [cit. ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ] riadi sa záväzkovo-právny vzťah medzi zmluvnými stranami ustanoveniami tretej časti ObZ (§ 261 a nasl.).

Navrhovateľ si tak v konaní uplatňoval pohľadávku s príslušenstvom vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú mal nadobudnúť podľa cit. ust. § 524 OZ ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou s jeho právnym zástupcom ako postupcom dňa 01.12.2010, ktorý túto pohľadávku nadobudol ako postupník od SISp ako postupcu a pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0919/2010/CE zo dňa 21.10.2010. Pokiaľ sa týka pasívnej vecnej legitímácie odporcu, túto vyvodzoval u odporcu z jeho dlžnickeho záväzku podľa cit. ust. § 497 ObZ a súčasne z toho, že listom zo dňa 04.07.2011 (vo vzťahu k odporcovi) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Súd sa ďalej v danej veci, a to aj z dôvodu vznesenej námietky VÚO o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, sa primárne zaoberal samotným postúpením žalovanej pohľadávky pôvodným veriteľom SISp na právneho zástupcu navrhovateľa ako bezprostredného právneho predchodcu navrhovateľa. Keďže v danom prípade išlo o pohľadávku pôvodného veriteľa SISp ako banky, ktorá poskytla predmetný úver dlžníkovi - odporcovi (ako klientovi) je potrebné v súvislosti s postúpením tejto pohľadávky brať zreteľ aj na oprávnenie banky postúpiť pohľadávku za podmienok podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Z ust. § 92 ods. 8 vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, a to iba za podmienky, že klient (dlžník) je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne ust. § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“. Súd musí konštatovať, že navrhovateľ v konaní nepreukázal naplnenie vyššie uvedených podmienok pre vznik oprávnenia banky postúpiť žalovanú pohľadávku voči dlžníkovi - odporcovi z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 25.10.2006.

Pokiaľ ide o časť žalovanej pohľadávky zodpovedajúcej splátkam vo výške 68,55 eur splatným v období od 20.11.2010 do 20.10.2011, t. j. celkovo vo výške 362,52 eur (12 splátok x 30,21 eur) nebolo v konaní preukázané, že ku dňu postúpenia pohľadávky zo SISp na právneho zástupcu navrhovateľa, t. j. ku dňu 21.10.2010 vôbec došlo k ich predčasnej splatnosti (keďže mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená až navrhovateľom po postúpení pohľadávky dňa 04.07.2011). V zmysle už vyššie uvedeného tak nebolo preukázané, že banka bola bez súhlasu dlžníka - klienta (odporcu), ktorý navrhovateľ v konaní mimo iné nepreukázal (a tento v zmysle ďalej uvedeného nemožno vyvodzovať ani z ust. čl. 19 bod 19.16. VOP), postúpiť nesplatnú časť svojej pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere.

Rovnako však nebolo navrhovateľom preukázané naplnenie podmienok pre vznik oprávnenia banky bez súhlasu dlžníka postúpiť pohľadávku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere aj v ďalšej časti zodpovedajúcej splátkam splatným v období od 20.08.2010 do 20.10.2010, t. j. vo výške 90,63 eur (3 splátky x 30,21 eur), a to aj napriek tomu, že už išlo o splátky, ktorých splatnosť nastala pred postúpením pohľadávky, t. j. pred dňom 21.10.2010, avšak omeškanie dlžníka v prípade týchto splátok netrvalo nepretržite viac ako 90 dní (od splátky splatnej dňa 20.08.2010 do dňa postúpenia pohľadávky, t. j. do dňa 21.10.2010 prešlo len 62 dní).

Napokon navrhovateľom nebolo preukázané naplnenie podmienok pre vznik oprávnenia banky bez súhlasu dlžníka postúpiť pohľadávku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere aj v zvyšnej časti zodpovedajúcej časti 4. splátky splatnej dňa 20.02.2007 v sume 28,49 eur (4 splátky x 30,21 eur = 120,84 eur; 120,84 eur - úhrady odporcu 92,35 eur = 28,49 eur = časť nesplatených 4. splátky) a ďalším splátkam splatným v období od 20.03.2007 do 20.07.2010 každej vo výške 30,21 eur (41 splátok x 30,21 eur = 1.238,61 eur), t. j. celkovo v sume 1.267,10 eur (1.238,61 + 28,49 eur), a to aj napriek tomu, že už išlo o splátky, ktorých splatnosť nastala viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky (teda dlžník - klient - odporca bol v omeškaní s plnením týchto splátok nepretržite dlhšie ako 90 dní), t. j. pred dňom 21.10.2010, avšak navrhovateľ v konaní nepreukázal, že k tomuto omeškaniu došlo aj napriek písomnej výzve banky podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (záver o preukázaní písomnej výzvy SISp v zmysle cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. nemožno vyvodiť len na základe toho, že navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že odporcovi boli zo strany SISp účtované poplatky za upomienky; rovnako nie je postačujúce ani preukázanie existencie písomnej výzvy SISp bez toho, aby bolo v konaní preukázané, že takáto písomná výzva - upomienka sa aj skutočne dostala do dispozície odporcu)

Uvedené závery súdu je možné aplikovať aj na príslušenstvo týchto splátok. (v kontexte s dôvodmi tohto rozhodnutia sa súd pre nadbytočnosť nezaoberal otázkou kapitalizácie úrokov a z nich požadovaných ďalších úrokov, čo je typický príklad anaticizmu, t. j. právne nedovoleného požadovania príslušenstva z príslušenstva pohľadávky, súčasne posudzovaním prijateľnosti zmluvnej podmienky zakladajúcej právo SISp na poplatok za správu úveru v sume 60, Sk mesačne, ako aj poplatkov za upomienky)

Keďže tak v konaní nebolo preukázané naplnenie uvedených podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre vznik oprávnenia SISp postúpiť žalovanú pohľadávku na právneho zástupcu navrhovateľa, súd hľadel na dvojstranný právny úkon SISp a právneho zástupcu navrhovateľa, t. j. na zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2010 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky, ako na neplatný právny úkon urobený v rozpore so zákonom podľa cit. ust. § 39 OZ. Na základe neplatného právneho úkonu však navrhovateľ nemohol ďalšou následnou zmluvou o postúpení pohľadávok nadobudnúť od postupníka, t. j. od svojho právneho zástupcu, žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od odporcu uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

Súd sa tak v danom prípade s odkazom na vyššie uvedené nestotožnil s výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. prezentovaného navrhovateľom v jeho podaní zo dňa 16.06.2015. K zásadne rovnakému právnomu záveru, ako súd v prejednávanej veci, došiel aj Krajský súd v Košiciach v publikovanom rozsudku spis. zn. 11Co/898/2014 zo dňa 19.11.2015 (na ktorý poukázal VÚO), v ktorého odôvodnení sa udáva: „Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nakoľko v konaní žalobca takýto dôkaz nepredložil, a to písomnú výzvu banky Slovenskej sporiteľne a.s., takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.“ Obdobne tiež judikoval Krajský súd v Bratislave v uznesení č. k. 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.05.2015 (na ktoré opätovne rovnako poukázal VÚO a bolo vydané v obdobnej veci vo vzťahu k rovnakému navrhovateľovi), v ktorého odôvodnení sa udáva: „Z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21.10.2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru,

vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“

Na uvedenom závere o neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2010 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky nemení nič ani vyššie cit. ust. čl. 19 bod 19.16. VOP, podľa ktorého klient (odporca) výslovne súhlasil s tým, že SISp je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či SISp vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Súd totiž považuje túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa cit. ust. § 53 ods. 1 OZ, ktorá je absolútne neplatnou podľa cit. ust. § 53 ods. 4 OZ. Ako už bolo vyššie uvedené na daný záväzkovo-právny vzťah medzi SISp a dlžníkom odporcom založený predmetnou zmluvou o splátkovom úvere sa bez akýchkoľvek pochybností primerane vzťahovala úprava podľa ust. § 52 a nasl. OZ. V zmysle cit. ust. § 52 ods. 1 v spojení s cit. ust. § 53 ods. 1 OZ možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku len takú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá vyplýva z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade dlžník odporca) nemohol individuálne ovplyvniť a súčasne (kumulatívne) ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd v danom prípade dospel k záveru o naplnení oboch podmienok a deklaroval vo výroku tohto rozsudku (§ 153 ods. 3 a 4 O.s.p.) neplatnosť dotknutej zmluvnej podmienky uvedenej v cit. ust. čl. 19 bod 19.16. VOP ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, na ktorú zmluvnú podmienku navrhovateľ vo svojej argumentácii uvedenej na pojednávaní poukazoval.

Splnenie prvého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, a to že vyplývala z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade dlžník odporca) nemohol individuálne ovplyvniť nepochybne vyplýva už len zo samotného faktu, že táto zmluvná podmienka bola obsiahnutá vo vopred navrhovateľom predformulovaných VOP, ktoré boli účinné od 01.08.2002 (t. j. ešte pred uzavretím predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 25.10.2006) a ktoré ako neoddeliteľnú súčasť zmluvných podmienok zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 25.10.2006 bol nútený dlžník odporca prijať, ak chcel vstúpiť do zmluvného vzťahu s bankou - SISp ako veriteľom.

Naplnenie druhého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, t. j. že spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd videl v tom, že jednak touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala už uvedené ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (resp. v čase účinnosti VOP do 31.12.2008 ods. 7) a súčasne v tom, že spotrebiteľ (v danom prípade dlžník odporca) už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi, resp. s prevodom akýchkoľvek záväzkov banky voči nemu, na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo značne sťažené), zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke, na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku, voči banke na tretiu osobu výlučne s jej predchádzajúcim písomným súhlasom. Takáto úprava práv a povinností dodávateľa (v tomto prípade banky - SISp) a spotrebiteľa (v tomto prípade dlžníka odporcu) bez ďalších úvah zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Napokon ak navrhovateľ namietal s poukazom na citáciu rozsudku Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4 Obo 210/2001 zo dňa 11.06.2003 (zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 119/2003, podľa ktorého publikovanej právnej vety: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“) zásadnú nemožnosť preskúmania jeho aktívnej vecnej legitimácie, súd poukazuje na neskoršie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, z ktorého takéto oprávnenie súdu naopak vyplýva {rozsudok spis. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.01.2009 zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 46/2009, ktorého publikovaná právna veta znie: „Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá v rozpore s ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatným právnym úkonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Návrh na určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky môže podať aj dlžník, ak preukáže, že má na tomto určení naliehavý právny záujem [§ 80 písm. c) O.s.p.]; nie je

rozhodujúce, či mu postúpenie oznámil postupca alebo preukázal postupník.“; v odôvodnení citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu sa rovnako udáva: „Z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit', že dlžník by nemohol namietať a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, ale dlžník by mohol namietať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by postúpenie pohľadávky postupca dlžníkovi síce neoznámil, avšak postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na takéto rozlišovanie (dualitu) v postavení dlžníka (porovnaj R 119/2003) nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného ustanovenia však nemožno činiť záver, že „dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie; to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ V ustanovení § 526 a ani na inom mieste Občiansky zákonník nerozlišuje takéto dve postavenia dlžníka z hľadiska jeho možnosti namietať neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.“}. Toto rozhodnutie tak znamenalo názorový odklon od skoršieho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a preto sa súd ani s týmto argumentom navrhovateľa nestotožnil.

S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní, t. j. o tom, že navrhovateľ nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči odporcovi, a preto návrh navrhovateľa na začatie konania už bez ďalšieho zamietol. Preto sa súd nezaoberal z dôvodu nadbytočnosti ani ďalšou argumentáciou účastníkov v spore, ktorá nesúvisela so súdom posudzovanou platnosťou dotknutej časti spornej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 podľa cit. ust. § 39 OZ v spojení s cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.

Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O.s.p. a účasť viacerých subjektov v konaní (účastníci, ako aj VÚO) tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.